

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/152/2016
Identifikačné číslo spisu:	1111244799
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Angelovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1111244799.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Ing. A. B., bývajúceho v G., E. X, zastúpeného advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Radlinského 2, IČO: 35 955 341, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša 1, IČO: 30 844 789, o náhradu škody, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18 C 168/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. júla 2015 sp. zn. 7 Co 276/2015, 7 Co 277/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa v konaní domáhal náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“). Škoda mu mala vzniknúť zanedbaním náležitého bankového dohľadu Národnej banky Slovenska (ďalej len „NBS“) nad činnosťou Podielového družstva slovenské investície, ktorému zveril svoje financie za účelom ich zhodnotenia, zaznamenal však finančnú stratu, za ktorú zodpovedá štát.

2. Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo 4. novembra 2014 č. k. 18 C 168/2012-125 rozhodol tak, že: a/ návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu predloženia návrhu na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie zamietol, b/ zamietol žalobu v celom rozsahu, c/ žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Výrok rozhodnutia vo veci samej odôvodnil neopodstatnenosťou žaloby danou tým, že NBS nezanedbala bankový dohľad, v dôsledku čoho žalobca nemá právo na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z..

3. Okresný súd Bratislava I uznesením z 15. januára 2015 č. k. 18 C 168/2012-171 na odvolanie výroku tohto rozsudku vo veci samej uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 eur. Proti tomuto uzneseniu žalobca podal odvolanie.

4. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 29. júla 2015 sp. zn. 7 Co 276/2015, 7 Co 277/2015 na

odvolania žalobcu a/ rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdil, b/ napadnuté uznesenie potvrdil, c/ žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Výrok, ktorým potvrdil napadnutý rozsudok, odôvodnil vecnou správnosťou skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie. Na odôvodnenie výroku potvrdzujúceho napadnuté uznesenie uviedol, že podaním odvolania vznikla žalobcovi poplatková povinnosť bez ohľadu na skutočnosť, že v čase podania žaloby bolo konanie v tejto veci oslobodené od platenia súdnych poplatkov.

5. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s tým, že jej súdy odňali možnosť konať v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Podľa jej názoru sú rozhodnutia súdov nepreskúmateľné a založené na nedostatočných skutkových zisteniach a ich nesprávnom právnom posúdení (§ 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O. s. p.). Žiadala napadnutý rozsudok a tiež ním potvrdený rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalovaná vo vyjadrení navrhla nedôvodné dovolanie žalobkyne zamietnuť.

7. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „C. s. p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

9. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že vzhľadom na to, že dovolaním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený a nejde o rozsudok, ktorý by mal znaky uvedené v ustanoveniach § 238 ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku, zákona č. 99/1963 Zb. (ďalej len „O. s. p.“) účinného do 30. júna 2016, bolo by dovolanie žalobcu prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ uvedeného poriadku. Takú vadu konania ale dovolací súd nezistil.

10. Namietaná nesprávnosť skutkových zistení a skutkových záverov nezakladá procesnú vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p. (obdobne tiež R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012).

11. Namietané nevykonanie navrhovaných dôkazov rovnako nezakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 písm. f/ O. s. p. (porovnaj R 37/1993 a R 125/1999). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 120 ods. 1 O. s. p.).

12. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (viď tiež napríklad uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010 a 2 Cdo 29/2011).

13. Pokiaľ sa v dovolaní namieta, že rozhodnutia súdov sú nedostatočne odôvodnené, dovolací súd poukazuje na stanovisko uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016 a po preskúmaní veci dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie) obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých dovolací súd založil svoje rozhodnutie. Správnosť takéhoto nazerania na problematiku nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia a jej dôsledkov potvrdzujú tiež rozhodnutia ústavného súdu, napr. sp. zn. I. ÚS 184/2010, III. ÚS 184/2011, I. ÚS 264/2011, I. ÚS 141/2011, IV.

ÚS 481/2011, III. ÚS 148/2012, IV. ÚS 208/2012, III. ÚS 551/2012, IV. ÚS 90/2013, IV. ÚS 196/2014, I. ÚS 287/2014, I. ÚS 606/2014, I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015.

14. K námietke proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že vzhľadom na to, že dovolaním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené a nejde o uznesenie, ktoré má znaky uznesenia uvedené v ustanoveniach § 239 ods. 1 písm. b/, ods. 2 O. s. p., bolo by dovolanie prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ ostatne uvedeného poriadku. Takú vadu konania ale dovolací súd nezistil.

15. Namietané vyrubenie súdneho poplatku nezakladá vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., strane sporu zostávajú v plnom rozsahu zachované všetky jej procesné oprávnenia. Najvyšší súd poznamenáva, že k rovnakému právnomu záveru dospel vo viacerých obdobných veciach (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 218/2014, 2 Cdo 151/2015, 3 Cdo 688/2015, 4 Cdo 468/2014, 7 Cdo 461/2015 a 8 Cdo 27/2016).

16. Pokiaľ je dovolateľom namietaná „iná procesná vada“, je síce relevantným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), úspešne však môže byť uplatnená iba v procesne prípustnom dovolaní. Konštantná judikatúra najvyššieho súdu zastáva názor, že takáto vada prípustnosť dovolania nezakladá (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011). I keby teda v preskúmvanej veci došlo k tzv. inej procesnej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladalo by to prípustnosť dovolania žalobcu.

17. Pokiaľ je v dovolaní namietané, že napadnutý rozsudok (a spolu s ním aj rozsudok súdu prvého stupňa) spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), dovolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 alebo § 239 O. s. p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

18. Vzhľadom na to, že prípustnosť v danej veci podaného dovolania nevyplyva z ustanovenia § 238 ani z § 239 O. s. p., nepreukázala sa opodstatnenosť argumentácie v dovolaní o dôvode zakladajúcom prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a v dovolacom konaní nevyšli najavo ani ďalšie vady vymenované v § 237 ods. 1 O. s. p., dovolací súd odmietol dovolanie ako procesne neprípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.) bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

19. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.